

YACHT VISION VIER KEER WINNAAR**38-39**

Het wedstrijdzeilseizoen van de Yacht Vision boot is na het zomerreces weer in volle gang. Tijdens de Flevorace bleven de prijzen nog uit, maar de 24-uurs race was een groot succes.

JACHTONTWERP**44-47**

Waarom lijken de meeste jachten qua ontwerp toch zo op elkaar? Is dat te wijten aan de ontwerpers, zijn het de bouwers die vernieuwingen tegenhouden of willen wij als consumenten er niet aan. Wij legden deze vragen aan een aantal jachtontwerpers voor.

40-43**44-47****JACHTONTWERP**

Waarom lijken de meeste jachten toch zo op elkaar? - PAGINA 44-47

NEDERLANDSE MEGAJACHTEN**40-43**

Nederland is het 'mekka voor megajachten'. In de serie Exportjachten brengt Yacht Vision elke keer een bedrijfsprofiel, deze keer van ontwerpbureau Hoek Design in Edam.

YACHT VISION MOTORBOTEN & SLOEPEN**INHOUD****VAARTOCHT LANGS FRANSE KUST EN KANAALEILANDEN****24-29**

Met de splinternieuwe Kuster 42 hebben Ron en Tak van der Most een vaartocht in flottielje gemaakt langs de Franse kust en de Engelse kanaaleilanden. Yacht Vision deelt hun ervaringen en spannende momenten.

REDDINGSSLOEP ACHILLE LAURO**94-97**

Het klassieke cruiseschip Achille Lauro verging in 1994. Een van de reddings-sloepen bleef gespaard. De Nederlandse scheepswerktuigkundige Henk van Heel kreeg de sloep te pakken en knapte die in zijn eentje op.

24-29

KUSTER VERKENT DE ZEE

Vaartocht langs Franse kust en Kanaaleilanden

Met de splinternieuwe Kuster 42 hebben Ron en Tak van der Most een vaartocht in flottielje gemaakt langs de Franse kust en de Engelse kanaaleilanden. In de volgende editie kunt u de testimpressie van de 'Noaber' lezen die door Epco Ongerling is getest, maar de ware testcase heeft het echtpaar uiteraard zelf uitgevoerd tijdens hun enerverende eerste reis met dit stoere stalen motorjacht. Yacht Vision deelt hun ervaringen en spannende momenten.

Tekst: Wilma van Dormalen

ZELFVERTROUWEN

Ron (63) is al vanaf zijn 13de watersporter, maar Tak (52) is pas later gegrepen door het watersportvirus. Aanvankelijk zag Tak meer gevaren dan plezier in het varen, maar op een bepaald moment ontstond bij Ron de behoefte om weer te varen. Tak: "Hoewel mijn familie uit de scheepvaart komt, had ik nog nooit gevaren. Ron heeft mij het varen bijgebracht, maar ik vond het allemaal doodeng. Toen hebben we onze platbodem verkocht en zijn we lange tijd niet meer het water op gegaan. Na een werkbezoek aan de Eendracht kwam Ron met de boodschap thuis 'ik moet weer het water op'. Toen hebben we gekozen voor een Staverse kotter. Ik ben, toen de kotter gebouwd werd, reizen gaan maken met de Eendracht, waar ik veel op geleerd heb. Daar heb ik zelfvertrouwen van gekregen. Nu kunnen we beiden goed varen en ben ik eigenlijk de meest fanatieke watersporter. Op 4 februari j.l. is de Kuster gedoopt. We zijn dus overgestapt op een motorboot. De reis die we hebben gemaakt, is de vierde reis met de organisatie Oceanpeople. Dit jaar waren we voor het eerst als niet-zeilers mee. Omdat we oudgedienden zijn, mochten we met de motorboot meedoen. Na The Scilly Islands (Zuid-Engeland), London, Rondje Fünen Denemarken gingen we dit jaar richting Bretagne/ Normandië en de Kanaaleilanden."

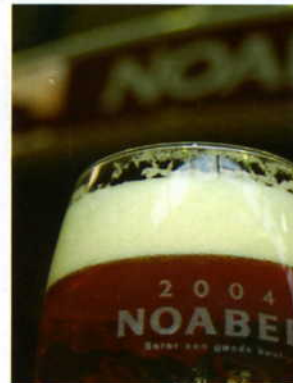
"We zijn dus overgestapt op een motorboot"

Niet alleen de naam van de boot verdient een nadere uitleg, de naam Tak hoor je ook niet elke dag. "Voor de naam van het schip hadden we een wedstrijd georganiseerd onder bekenden. We kregen 180 namen door, maar konden daar toch niet echt iets uit kiezen. Tijdens de bouw gingen we iedere woensdag bij de werf kijken. We kwamen wekelijks in de plaatselijke kroeg om wat te eten en te drinken. Daar schonken ze Noaber, een Twents biertje. Toen we de naam zagen keken Ron en ik elkaar aan en we wisten het meteen. Dat werd de naam voor ons schip. Het betekent namelijk buurman in het Twents en tijdens het varen moet je het vaak van je burens in de haven hebben. Vanaf mijn twaalfde word ik al Tak genoemd. In die tijd had je het fotomodel Twiggy, een lange spriet uit Engeland, en daar leek ik toen op", vertelt Tak.

Zo bier, zo boot

STROMING EN GETIJDEN

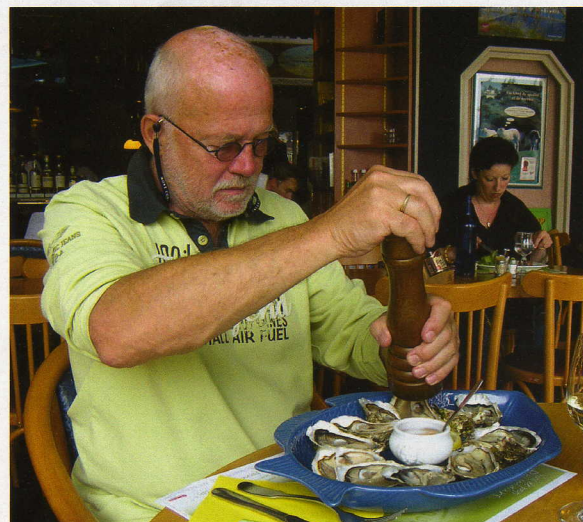
Op zaterdag 24 juni verliet het echtpaar de Roompot Marina voor de 26 daagse reis. Voordat de koers richting Guernsey werd gezet, werden een aantal fraaie plaatsjes aan de kust van Normandië aangedaan. Ron: "In de prachtige, bruisende stad Dieppe werden we in de haven uiterst vriendelijk ontvangen. Ik hielp een Nederlandse Malö met aanleggen en tot mijn grote verbazing bedankte de man hem en zei: 'mooie Kuster mijnheer Van der Most!' We begrepen er niets van. Bleek dat hij kort ervoor documentatie had opgevraagd bij de werf, waarin ons schip met naam en toenaam stond. ►

's Avonds hebben we het echtpaar uit Nederland aan boord gehad en konden we van alles vertellen over de Kuster." Na Dieppe werd naar Fécamp gevaren. "We kregen steeds meer te maken met stroming en getijden. Soms kun je alleen een uur voor tot een uur na hoogwater aankomen, anders heb je een probleem. Je kunt dan de haven niet in of uit", aldus Ron. In Fécamp is het Benedictine klooster een opvallende verschijning en een bezoek aan de kelders is de moeite waard. Het volgende indrukwekkende plaatsje was Honfleur, dat aan het begin van de Seine ligt.

"Het plaatsje met vakwerkhuisen is een feestje om te liggen"

Tak: "Super, wat een prachtige plaats. We hadden zo'n 4 knopen stroom mee. Je kunt daar pas door de sluis als het een uur voor of een uur na hoog water is. Het plaatsje met vakwerkhuisen is een feestje om te liggen. We lagen namelijk midden in het plaatsje aan de kade waar alle restaurants zijn. Dus de eters keken zo bij ons in de kuip." Na twee dagen in Honfleur met prachtig weer, werd de tocht voortgezet naar Quistreham. De volgende ochtend om 5 uur werd doorgevaren naar St Vaast-la-Hoque, een plaats waar voor de kust eindeloze oesterbanken liggen, die bij laag water droogvallen.

Natuurlijk werden de oesters aan boord genuttigd en het bleek een ware delicatessen te zijn. Van St Vaast vervolgt de reis naar Cherbourg. Tak: "Het was drukkend weer en er zat verandering in de lucht. Gelukkig kwamen we net voor de bui om 20.00 uur aan. Helaas hadden ze aan de kop van de haven een mega grote discotent neergezet, waar die avond en nacht een popconcert werd gegeven. We dreunden letterlijk uit ons bed en dat terwijl wij de volgende ochtend om 4.30 uur naar Guernsey zouden varen."

DE ALDERNEY RACE

Met het mooiste weer van de wereld vertrokken Ron en Tak met weinig tot geen wind richting Engeland. Onderweg naar Guernsey moest de Alderney Race, een gebied dat bekend staat om de woeste golven en stroming, worden gepasseerd. Tak: "Het is heel spannend om dit gebied te passeren. Daar staat namelijk veel stroom en wanneer je dan ook nog eens wind tegen hebt, sta je gewoon op z'n kop. Ik ging voordat we bij de beruchte plek aankwamen nog even slapen. Toen ik wakker werd om te informeren wanneer we er waren, bleek dat we al een uur geleden zonder problemen Alderney Race waren gepasseerd. We hadden 11 knopen over de grond gelopen, maar er was gelukkig niets aan de hand. Het is belangrijk dat je dit punt op het goede moment passeert en wij hadden rustige zee met mooi zonnig weer." Bij Guernsey aangekomen werd de Engelse gastvlag gehesen en de zogenaamde Q-vlag (effen geel) om aan te geven dat er nog ingeklaard moet worden. De 'customer-service' boot bracht de Noaber naar een wachtsteiger. Na het invullen van de douanepapieren en het wachten op het juiste moment (als er voldoende water boven de ingang van de drempel voor de haven is) werd een ligplaats toegewezen. "Op dit super eiland hebben we 2 dagen en 3 nachten gelegen. Bij aankomst was het heilig. De eerste rustdag was het weer al wat beter en de tweede dag hebben we onze fietsen gepakt en zijn we een stuk over het eiland gaan fietsen. Echt geweldig", vertelt Tak.

"Op dit super eiland hebben we 2 dagen en 3 nachten gelegen"

HELEMAAL GEHAD

Na Guernsey werd koers gezet naar de overzijde van het kanaal. Tréquier in Frankrijk, een prachtige plaats aan La Rivière de Tréquier in Bretagne, stond op het programma. Dit keer vertrok de Noaber met een dikke windkracht 4 met stroom van opzij en dat werd door de bemanning ervaren als een stuk minder aantrekkelijk dan wind van voren of van achteren. Ron: "Het was onze eerste ervaring met halve wind in combinatie met stroom en een flinke deining. We moesten 9 uur varen en na 2 uur riep Tak al 'We gaan voor de wind' ►

“De golven voor de boeg waren 3 tot 4 meter hoog”

naar Jersey en zien de rest wel weer over een week’. Ze had het helemaal gehad. Via de marifoon hoorden we dat andere deelnemers ook last hadden van zeeziekte. Met een harde wind halve wind varen, bleek voor ons schip niet ideaal te zijn. Toen zijn we meer als een zeilboot gaan zigzaggen en merkten al snel dat het aan de wind voortreffelijk ging. Toen we anders gingen varen, ging het een stuk beter en kregen we er weer zin in. We waren met de kotter gewend dat we in bepaalde situaties een steunzeil konden zetten, maar een multiknikspant zorgt voor een heel ander gevoel dan dat je gewend was. Ook voor de wind op de automaat gaat prima, ondanks golven van wel 5 meter.” Het bereiken van de plek Tréquier was voor alle deelnemers aan de reis een ware beloning voor de ontberingen tijdens de oversteek.

OCEAANGOLVEN

Zondag 9 juli werd de tocht voortgezet van Tréquier naar Lézardieux. De plaatsen liggen aan twee verschillende rivieren, die alleen buitenom bereikt kunnen worden. Ondanks de voorspelling van windkracht 5 tot 6 zette de Noaber om 6.00 uur ’s morgens koers richting het ruime sop. De beschutte rivier af ging prima, maar eenmaal op zee kreeg de wind vrijspel. Tak: “Het eerste stuk op zee moesten we schuin tegen de wind in. De golven voor de boeg waren 3 tot 4 meter hoog. Het was een goede testcase voor de Kuster 42. Al snel bleek dat het een kwestie van handigheid was. De golf schuin aansnijden en je er dan af laten glijden, ging het best. Doordat de oceaangolven niet alleen hoog, maar ook lang zijn, heb je voldoende tijd om het juiste aansnijpunt te kiezen. Het ging geweldig. Eenmaal buitengaats voeren we voor de wind en de wind trok later aan tot 7Bft. De golven van ruim 4 meter bouwden zich achter ons op. Ze tilden de achterkant van het schip op en we surfen mee. We voeren op 1800 toeren met de stroom mee op een golf

en liepen 11,5 knoop over de grond. Het was spectaculair. Eenmaal op de rivier keerde de rust terug. We genoten van de prachtige rotsformaties die overal uit het onrustige water omhoog staken." De haven in Lézardieux lag vol met boten. De jachthavens in de getijdenrivieren worden afgesloten met een drempel om eb buiten de deur te houden. De boten wachten aan een mooring of aan een wachtsteiger, die geen verbinding hebben met de vaste wal. Tijdens het wachten zorgen de bijbootjes ervoor dat een aantal mannen naar de kant gaan, want de finale van het WK stond op het programma. De volgende dag gingen de boten naar St Quay-Portrieux. Onderweg zou een paar uur geankerd worden bij Ile de Brehat. Tak: "Het was onze eerste ankerervaring met de Noaber. De plek is te mooi voor woorden. Het verval is daar 7,5 meter. We konden de prachtige gele rotsen zien met precies de lijn tot waar het water had gestaan." De volgende plaats die wordt aangedaan, is St.Quay. Na aankomst maakten de deelnemers van de tocht zich om 19.00 uur op voor de 'steigerhap'. Iedereen kookt voor zichzelf, maar alles wordt op de steiger gezet. Iedereen prikt een vorkje mee bij een ander.

FASCINEREND

De volgende dag staat de geliefde plaats St. Malo op het programma. Tak omschrijft de plaats als 'een aanrader voor wie er nooit is geweest, heimwee voor degenen die dit kennen'. Van de verwoestingen uit de Tweede Wereldoorlog is niets meer te merken, want de wereldstad straalt romantiek en schoonheid uit. Van St. Malo werd koers gezet naar Jersey. Het geluk is aan de zijde van de motorbootvaarders, want de zee is wederom rustig. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Ron en Tak als eerste aankomen in Jersey. Doordat het water nog 1,8 m boven de drempel van de jachthaven staat kan de Noaber direct de jachthaven invaren. Door de weersvoorspelling NNW 5/6 blijft de vloot twee dagen op Jersey. Tak: "Dit was geen straf. We hoorden dat Jersey minder zou zijn dan Guernsey, maar dat geldt niet voor ons. Het is anders, maar zeker zo fascinerend. We hebben een prachtige lavendelkwekerij en een lokale wijngaard bezocht. Doordat we een dag verwaaid hebben gelegen in Jersey, arriveerden we voor de tweede keer pas 's avonds in Cherbourg en zien we alleen de kathedraal. We vertrokken 's morgens vroeg voor de dag-en-nacht-tocht, waar heel veel deelnemers toch wel tegenop zagen, vooral de schepen met maar 2 bemanningsleden. Gelukkig staat er weinig wind en hebben we het weer mee. Ron: "'s Avonds heb ik Tak uitleg over de radar gegeven. Het is allemaal een stuk eenvoudiger dan de radar die we op de kotter hadden. Ik kon dan ook met een gerust hart een paar uur gaan slapen. Om 23.00 uur genoten we van de

prachtige zonsondergang en om 5.00 uur stond een oranje gloed alweer aan de horizon. De volgende dag kwamen we om 17.00 uur redelijk gebroken aan in Duinkerken. Het was een nieuwe ervaring om non-stop 180 mijl af te leggen met dit schip."

AFSCHEIDSHAVEN

Na een overnachting in Duinkerken werd de volgende dag naar de afscheidshaven Zeebrugge gevaren. Tak: "Het was een fantastische reis. Het is wel raar dat je als motorbootvaarder opeens in een andere categorie mensen valt. Er wordt door watersporters heel anders naar motorbootvaarders dan naar zeilers gekeken. In Nederland is dat opvallend. Zeilers helpen je gewoon niet meer. In Frankrijk en Engeland is dat gelukkig heel anders. Met de stoere, traditionele boot hadden we heel veel bekijks. Een stalen schip met een diepgang van 1,20 meter is schitterend voor de Engelse wateren. De overstap naar een motorboot heeft een aantal voordelen. Het vaargebied is veel groter dan bij een zeilboot. We willen bijvoorbeeld een keer buitenom naar Normandië en over de Seine via Parijs naar huis varen. De tocht hebben we als zeer positief ervaren, alhoewel het leuker zou zijn om met nog een motorboot deel te nemen aan de flottielje. Het is wel jammer dat je onderweg snel wegloopt van de zeilboten.

"Het was een nieuwe ervaring om non-stop 180 mijl af te leggen met dit schip"

We kwamen steeds als eerste in de haven aan, dus je vaart grote stukken alleen. Het concept spreekt ons erg aan, want met elkaar varen is heel leuk. Overdag ben je samen op je eigen schip en heb je via de marifoon contact met andere boten. 's Avonds heb je de gezelligheid van de groep. Door deze reis heb ik veel geleerd over stromingen. In principe is alles uitgerekend. Je wilt optimaal gebruik maken van de stroom. Het is erg spannend en het is een extra dimensie om alles zelf uit te rekenen. Daarmee hebben we erg veel ervaring opgedaan."

'ALLE RECORDS GEBROKEN'

De eerste testcase van de Kuster heeft niet alleen bij de eigenaars, maar ook bij de werf indruk gemaakt. In totaal hebben Ron en Tak in 4,5 maand in 415 motoruren al bijna 2000 mijl gevaren. Tak: "We hebben bij de werf alle records gebroken." Het echtpaar is al weer bezig met een reis naar Noorwegen volgend jaar, maar ook naar een rondje Engeland in 2008 wordt al toegeleefd. Yacht Vision wenst Ron en Tak veel plezier toe tijdens hun vaartochten. ■

